

1365

**P. GEORGESCU DELAFRAS**

**PROBLEMA  
EVREEASCĂ  
ÎN ROMÂNIA**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CUM POATE FI EA DEFINITIV REZOLVATĂ



---

**CUGETAREA—GEORGESCU DELAFRAS**

# PROBLEMA EVREEASCĂ

## DE ACELAȘ:

**Tari și slabi**, 1913, 1914, 1937

**Societatea Socialistă**, 1919

**Micul Sacrificiu**, roman social, 1927

**Cum am cucerit viața**, 1939

**Intărirea și ridicarea neamului**, 1939

## TRADUCERI:

*Schaeffle*: **Chintesența Socialismului**, cu prefață și adnotare de traducător, 1921

*Emile Zola*: **Munca**, 1925

*Anatole France*: **Jocaste și Pisica Slabă**, 1926

— **In floarea vieții**, 1927

P. GEORGESCU DELAFRAS

PROBLEMA  
EVREEASCĂ  
IN ROMÂNIA

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CUM POATE FI EA DEFINITIV REZOLVATĂ

CUGETAREA — GEORGESCU DELAFRAS

BUCUREȘTI IV — STR. POPA NAN, 21

F. 87-940

BCU Cluj-Napoca



RBCFG201100677

## INTRODUCERE

*După publicarea ultimei mele lucrări : INTĂRIRIA ȘI RIDICAREA NEAMULUI<sup>1)</sup>, în toamna anului 1939, în care vorbesc destul de explicit și despre problema evreească, nu-mi închipuiam că voi simți nevoia, atât de curând, să mai public o altă lucrare în care să mă ocup de aceeași problemă, deși m'am gândit mereu la ea.*

*Dar iată că împrejurări fericite mă obligă să fac acest lucru. Iar eu simt o imperioasă necesitate să scriu cât mai repede ceea ce mă preocupă. Să scriu totul, dacă s'ar putea, numai în două-trei zile, pentru ca gândurile mele să vadă cât mai repede lumina tiparului, chiar dacă aceasta n'aș face-o decât pentru mine și pentru câțiva buni prieteni, care ar avea plăcerea să urmărească aceste file.*

---

1) Indemn pe lectorii care încă nu cunosc această lucrare, s'o citească neapărat.

Și pentru ca nici eu să nu pierd prea mult timp cu o redactare pretențioasă, și nici lectorii să nu se plictisească în aceste zile de mare frământare sufletească, voi scrie totul pe scurt, în gânduri simple și clare, pentru ca oricine să le înțeleagă numaidecât.

Fără îndoială că ceea ce voi spune în aceste pagini, ca și ceea ce am spus în lucrarea **ÎNTĂRIREA ȘI RIDICAREA NEAMULUI**, este și în intenția conducătorilor noștri să realizeze. Poate chiar mai mult și mai repede decât doresc eu.

Totuși cartea aceasta nu va fi fără folos, căci ea va fi o dovadă în plus că guvernul gândește la fel cu cetățenii și cetățenii la fel cu guvernul, iar întreaga suflare românească așteaptă cu nerăbdare rezolvarea cât mai repede a problemei evreești dela noi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

**AUTORUL.**

25 Iulie 1940.

## **Se recunoaște oficial gravitatea problemei evreești.**

Problema evreească a existat de multă vreme la noi, nici vorbă, dar niciodată ca acum ea n'a fost recunoscută oficial, și niciodată ca acum nu s'au luat hotărâri solemne pentru definitivă ei rezolvare.

Din pricina acestei grave probleme, mulți Români au pătitit amarnic. Și au pătitit de două ori : odată că vedeau cum neamul românesc este invadat de Evrei, și încă odată că se văd desconsiderați, ba chiar luați în derâdere, de către alți frați de-ai lor, Români, care încă nu înțelegeau prin ce mari primejdii trece poporul nostru.

Eu însumi am fost sfătuit de către unii prieteni să nu mai continui cu propaganda mea de românizare, căci mă expun la

grele atacuri din partea Evreilor sau evreizațiilor, și care atacuri vor aduce mari prejudicii editurii mele, „Cugetarea“.

Dar le-am răspuns acestor prieteni : Dacă nimeni n'ar mai îndrăsni să ia apărarea Românilor în fața pericolului străinilor, ce va deveni atunci neamul românesc ?...

Ceea ce mă îngrijora mai mult, nu era pericolul la care mă expuneam personal, ci lipsa de înțelegere a guvernelor românești, care nu se grăbeau deloc să scoată neamul nostru din robia economică și din grava umilire în care ne adusese străinii veniți de pretutindeni, în frunte cu Evreii.

### **Toate guvernele din trecut au fost vinovate.**

Toate guvernele românești, din trecut, au fost vinovate că problema evreească a căpătat la noi aspectul grav de astăzi.

Ele au știut numai să ia măsuri contra Românilor, dar n'au știut de loc să ia măsuri de apărare ale românismului.



Deși mulți militanți au cerut să se ia măsuri contra Evreilor (și eu am cerut în repetate rânduri să se voteze legea proporției etnice), nu s'a văzut niciun început de satisfacere efectivă a dezideratelor naționale.

Desamăgit, am spus în cuvântarea ce am ținut-o la întrunirea publică a Frontului Renașterii Naționale din coloarea de Galben, în ziua de 16 Iunie 1940 :

„Să nu uităm că ne găsim sub regimul Frontului Renașterii Naționale. El fiind singurul partid politic, din sânul căruia se formează guvernele, neamul românesc are dreptul să aștepte totul dela el, iar el, **Frontul**, are datoria să nu-l amăgească în speranțele lui.

„Căci, domnilor, una din două : or aspirațiunile neamului **nu vor fi împlinite**, și atunci **Frontul moare** ; or Frontul este o realitate vie și activă, și atunci dreptatea nu va întârzia să se înfăptuiască.“

Acestea le spuneam în ziua de 16 Iunie

1940, iar la 22 Iunie Frontul a lăsat locul „Partidului Națiunii“, unic și totalitar, care și-a înscris în program, ca punct principal, rezolvarea problemei evreești.

Un singur guvern își mai propusese să rezolve problema evreească : guvernul Goga-Cuza.

Acest guvern, însă, a căzut dela putere după foarte scurt timp. Cândva, desigur, vor fi cunoscute adevăratele cauze ale căderii lui. Dar în afară de aceste cauze, eu am avut chiar de atunci impresia că și acest guvern a făcut o greșală : aceea de a se repezi să lichideze cu Evreii, fără niciun fel de pregătire, dând loc și la incidente nefolositoare, care au compromis bunele intențiuni ale conducătorilor principali.

### **Sub guvernul Partidului Națiunii.**

Acum nu mai poate fi nicio îndoială : guvernul actual și toate guvernele viitoare ale Partidului Națiunii, vor rezolva definitiv problema evreească. Nu pentrucă

ar fi presiuni din afară, ci pentrucă este o necesitate lăuntrică. Și aceasta trebuie s'o știm bine cu toții : este o necesitate a salvării românismului.

Evenimentele externe numai ne-au avertizat că avem o gravă infecție în organism, pe care trebuie neapărat s'o scoatem, dacă vrem să mai trăim.

Acesta este un adevăr, pe care guvernele trecute s'au făcut că nu-l văd, deși îl cunoșteau. Puroiul exista de mulți ani în organismul nostru, și cu cât anii s'au scurs, cu atât el s'a întins.

Dar, în sfârșit, Partidul Națiunii vine și apucă taurul de coarne. El afirmă, fără teamă și cu hotărîre, că problema evrească trebuie grabnic rezolvată, în sensul îndepărtării Evreilor din vieața poporului românesc.

Iată, dar, ceva clar ca lumina zilei. Partidul Națiunii nu va veni cu medicamente care să prelungească boala, ci va veni cu bisturiul care să taie definitiv cangrena.

Acum știi și Români ce le aduce ziua de mâine, și știi și Evreii la fel. Situațiile

clare, chiar când sunt neplăcute pentru unii, sunt mai preferabile situațiilor provizorii, care te țin continuu în nesiguranță și în îngrijorare.

### Ce vor face Evreii ?

Evreii, în special cei tineri, trebuie să renunțe definitiv la gândul de a-și mai face rosturi printre noi, ci să-și îndrepte privirile spre alte meleaguri, spre care vor trebui să pornească neapărat. Șederea mai departe printre noi să le pară de acum înainte un provizorat neplăcut, pentru ca ziua părăsirii solului nostru să nu mai fie pentru ei o nenorocire. Căci omul înțelept așa face : între două rele preferă pe cel mai puțin rău. Dar acest **mai puțin rău** devine cu timpul o obișnuință, cu care trebuie să te împaci. Și se știe că omul se împacă cu toate : cu războiul, cu bombardamentul și chiar cu moartea.

Cu o singură condiție : să fie convins că nu există altă ieșire.

Iar Evreii trebuie să știe de aci încolo că

n'au altă ieșire decât aceea de-a ne elibera țara.

Convinși de acest lucru, nu se vor mai încăpățâna să se gândească la șederea fără limită la noi, ci vor aștepta în liniște, cu resemnare, ziua plecării. Ba chiar vor grăbi ei sosirea acestei zile.

### **Ce vor face Români ?**

Se vor bucura, fără îndoială, că vor scăpa de marea rușine de a fi fost, atâta amar de vreme, aserviți economicește, în propria lor țară, de către Evrei, iar mândria lor călcată în picioare.

Dar prin asta nu însemnează că vor dormi pe-o ureche, ci se vor așeza temeinic la muncă, la muncă ordonată și constructivă, începând dela cei mai înalți demnitari până la cei mai umili cetățeni.

Căci, Doamne, Evreii vor lăsa foarte multe locuri libere, iar aceste locuri libere trebuie să fie ocupate de îndată de Români. De Români neași, nu de altfel de Români.

Cei care dețin și vor deține frânele Sta-

tului român trebuie să lucreze cu foarte multă atențiune, pentru ca Românii să poată prelua fără nicio stânjenire toate posturile deținute de Evrei, mai ales din industrie și comerț. Ar fi dureros ca, îndepărtând pe Evrei, să înlesnim altor elemente străine să se întărească în paguba noastră. Adică să scăpăm de sclavia unora și să trecem în sclavia altora.

Anumite măsuri pregătitoare, despre care voiu vorbi mai la vale, trebuiesc luate imediat. Repet : **imediat**, fără nicio zi de întârziere.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Eu aş propune chiar să se institue o comisiune permanentă, compusă din industriași și comercianți, care să recomande guvernului ce măsuri să ia și când să le ia. Căci nu vor putea fi luate deodată toate măsurile. Nu este necesar. Ba ar fi chiar periculos.

In această comisiune să fie numiți oameni aleși dintre cei mai buni Români, care au dat dovezi palpabile de buni gospodari și de mari creatori.

Politica naționalizării, bineînțeles, o vor face cei ce dețin cârma Statului. Dar teh-

nica acestei naționalizări trebuie încredințată oamenilor de specialitate.

Procedând astfel, putem fi siguri că problema evreească va fi rezolvată cu cel mai deplin succes. Și alte probleme, la fel.

Să lăsăm deoparte ambițiunile personale și să dăm dovadă că, însfârșit, începem să fim oameni înțelepți. Prea mult s'a vorbit în țara noastră și prea puțin s'a înfăptuit.

Dar nu e timpul acum de răfuieli, ci e timpul de pornit la treabă. Fără multă gălăgie, și mai ales fără multe discursuri.

Intâi fapta, și pe urmă cuvântul, dacă mai este timp și pentru el.

### **Cum vom rezolva problema evreească.**

Acum este cunoscut punctul de vedere al Partidului Națiunii în problema evreească. Dar atât nu-i deajuns. Este necesar să se mai cunoască și modalitatea rezolvării acestei probleme.

Unii dintre noi doresc s'o vadă rezolvată

îndată, adică să nu mai existe nici picior de Evreu după un an, doi. Dar alții sunt de părere să nu se pășească la măsuri pripite, pentru a nu se compromite ideea de scoatere a Evreilor din rosturile noastre.

Chestiunea nu-i nici prea simplă, pentru ca să ne închipuim că deodată, așa, pe neașteptate, Evreii vor putea fi porniți cu sutele de mii peste graniță, și nici prea complicată pentru ca să ne temem că Evreii nu vor putea pleca dela noi.

Totul este să nu ne grăbim unde nu este nevoie, să nu amânăm ceea ce trebuie făcut imediat, și mai ales să nu lăsăm să ne surprindă întâmplări neprevăzute, externe.

Nici bruscări, nici improvizații, nici amânări, ci totul prevăzut, totul calculat, totul orânduit. Orânduit în cadrul realităților și necesităților românești, iar nu după îndemnuri pro sau contra ce ar veni din afară și care ar fi în desacord cu situația reală dela noi.

Problema evreească din țara noastră are un caracter specific românesc, și ea trebuie tratată ca atare : cu soluții românești.



## **Evreii din România sunt prea numeroși.**

Statistica ce va trebui neapărat făcută, va spune care este numărul Evreilor din țara noastră. Și ei vor trebui indicați pe profesii, ca să putem ști unde va fi mai multă nevoie de pregătit elemente românești.

Această statistică, însă, nu va avea nicio legătură cu punerea în aplicare a măsurilor de naționalizare a vieții românești și care naționalizare nu mai poate aștepta.

Statistica va fi folosită numai ca să se știe cam care va putea fi ritmul plecării Evreilor dela noi.

Căci, în niciun caz, ei nu pot pleca cu grămada.

Nici ei nu pot face aceasta, nici noi nu trebuie s'o dorim.

Din moment ce rămâne în picioare principiul scoaterii lor din viața noastră, nu mai are mare importanță dacă această scoatere se va face în decurs de trei ani, sau chiar în decurs de cinci ani. Înțeleg trei

sau cinci ani pentru plecarea ultimelor serii de Evrei sortiți să plece dela noi.

Lăsând cu totul deoparte orice considerațiuni sentimentale, efectiv strămutarea Evreilor nu va putea fi bruscată, nici de ei, nici de noi.

Ei n'o pot brusca, pentrucă, oriunde ar merge, în grămadă, colonizarea nu se poate face decât în serii-serii, chiar dacă seriile ar fi de câte 10.000—20.000 suflete.

Nu e vorba de suirea în trenuri sau imbarcarea în vapoare, ci de instalarea în locurile unde ar voi să meargă, și care instalare nu este o operațiune tocmai ușoară. Dacă am coloniza numai 100.000 sau 150.000 de inși anual, și încă este destul de mult.

La urma urmei, nu suntem ținuți să ne preocupăm de ceea ce vor face Evreii care ne vor părăsi țara. Căci, mai mult decât vom dori-o noi, vor voi ei singuri să plece, fiindcă nu vor mai putea trăi la noi în noul regim ce li-l vom creia. Toți aceia care vor rămâne fără ocupație și fără speranță de a mai găsi vreo ocupație, nu vor mai aștepta să le indice careva unde să se

ducă, ci-și vor găsi ei singuri locul în lumea largă. Căci, slavă Domnului, sunt încă destule locuri libere subț soare.

În fața acestei situațiuni inevitabile, cred că nici Statul român nu va avea interesul să forțeze scoaterea Evreilor din țară, căci ei vor pleca fără să-i mai forțeze cineva.

### **Evreii dețin o mare parte din industria și comerțul țării.**

Se știe cât de înstrăinate sunt aceste două ramuri de activitate ale țării noastre : comerțul și industria. Evreii, mai ales, dețin locul de frunte.

Socotesc nimerit să reproduc aci câteva rânduri din lucrarea mea ÎNTĂRIREA ȘI RIDICAREA NEAMULUI :

„Românii apar ca deținători de proprietăți industriale într'o proporție de numai 20% din numărul fabricilor și 25% din numărul cailor putere instalați în industria noastră de transformare. Industria textilă deține recordul înstrăinării ; din numărul total al războaielor de



țesut existente în România, 30% sunt proprietatea Sașilor și Germanilor, 69% în mâinile Evreilor și nici 1% în proprietatea românească.

În comerțul bancar, din capitalul de 9,4 miliarde lei, 67%, adică 6,3 miliarde, aparține Evreilor; 19%, adică 1,7 miliarde lei, aparține minoritarilor, și abia 14%, adică 1,4 miliarde lei, aparține Românilor.

După cifrele registrului comercial, dintr'un total general de 229.043 firme industriale și comerciale înscrise, 111.056 întreprinderi sunt românești, iar 117.987 de origine etnică străină, din care 71.336 evreești.

Ceea ce este mai grav, este că, dacă numerește proporția Românilor este de 49%, din punctul de vedere al importanței și rolului pe care-l au, aceste firme sunt reprezentate, în majoritate, de negustori români dela țară și periferia orașelor, având cele mai multe ca obiect principal *cârciuma* și *băcănia*, pe când procentul de 51%, pe lângă avantajul numeric al străinilor, reprezintă aproape întreaga activitate economică și financiară a țării, căci aproape întreg comerțul mare dela orașe este exercitat de întreprinzători de origine etnică străină.

Dar între acești întreprinzători de origine etnică străină, am văzut că majoritatea o dețin Evreii.

Ei bine, nu va fi tocmai ușor ca toate întreprinderile deținute de ei să treacă deodată în mâinile Românilor, oricât de mult am ține noi la aceasta. Trebuie mult capital pus în joc, trebuiesc multe elemente românești pregătite și trebuiesc multe forțe puse în acțiune. Totul se poate avea, fără îndoială, dar nu dintr'odată.

### **Să evităm perturbările economice.**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O bruscă scoatere a Evreilor din viața noastră economică nu poate fi de folos nimănui, și mai cu seamă nu poate fi dorită de Stat.

Nu numai că n'am putea avea deodată elemente românești pregătite să ia locul Evreilor, dar Statul român ar putea trece prin serioase dificultăți financiare.

Ar trebui să nu fim buni Români ca să dorim astfel de dificultăți, care ne-ar pune într'o situație neplăcută.

Intreprinderile active comerciale sau industriale, dintre cele deținute de Evrei, nu trebuie să-și înceteze activitatea, ci numai să fie treptat-treptat, românzate.

### **Legiferarea proporției etnice.**

S'ar putea întâmpla ca, cu toată graba ce ar depune-o guvernul în rezolvarea problemei evreești, să se piardă din vedere a se lua anumite măsuri pe care le socotesc absolut necesare.

Intre aceste măsuri este și legiferarea proporției etnice în industrie și comerț, pe care am cerut-o încă de anul trecut, prin lucrarea mea ÎNTĂRIREA ȘI RIDICAREA NEAMULUI <sup>1)</sup>.

Fără să bănuiesc atunci ce surprize ne vor aduce evenimentele internaționale, iată ce scriam :

Proporția etnică a devenit, pentru Români, un imperativ categoric. Acum nu mai e vorba

---

1) O altă lucrare asupra căreia atrag toată atenția lectorilor, este **Proporția etnică și primatul muncii românești** a d-lui N. Porseanna (Editura „Cugetarea“).

de afișarea unei idei politice pentru combaterea altei idei politice, dela noi, sau de ură contra străinilor, de antisemitism, etc., ci pur și simplu de apărarea românismului... (Pag. 65).

...Avem datoria, față de neamul nostru și față de Dumnezeu, să facem dreptate socială. Dar această dreptate n'o putem face altfel decât legiferând *proporția etnică* în toate principalele ramuri de activitate ale țării. (Pag. 70).

Pentru Statul român, proporția etnică a devenit o necesitate. Cei puțini vor protesta, desigur, dar Statul român nu va putea ține seamă de protestul lor, ci numai de ajutorarea și ridicarea mării populațiuni a țării.

Trebue să vină legea cu puterea ei hotărâtoare, în fața căreia trebue să se plece toți.

Că mulți dintre minoritari, în special Evrei, vor fi loviți în situațiile lor privilegiate de astăzi, e foarte firesc. Dar ei vor fi loviți cu măsura dreptății sociale.

Situația anormală de astăzi ar conveni privilegiatilor să se prelungească la infinit. Dar trebue să recunoască și ei că aceasta nu se mai poate, fiindcă o nedreptate nu poate continua la infinit. (Pag. 77—78).

Carevasăzică, încă de anul trecut, indicam ca primă și imediată măsură, legiferarea **proporției etnice** în toate ramurile de activitate ale țării.

Guvernul va voi, poate, să facă mai mult decât atât.

Mărturisesc cu toată sinceritatea că eu aș fi însă nespus de bucuros să văd că se votează această lege și că se aplică imediat.

Căci, aplicând imediat proporția etnică în toate întreprinderile comerciale și industriale, este o garanție indiscutabilă că Românii vor pune stăpânire, în decurs de câțiva ani, pe aproape totalitatea întreprinderilor aflate astăzi în mâna Evreilor.

Acești câțiva ani, precum am mai spus, pot să fie trei, sau pot să fie cinci. Câțiva ani în plus sau minus nu prezintă nicio importanță, când românizarea se află în plin mers.

Totul este ca această românizare să nu se întrerupă un singur moment.

Ar fi mai rău s'o luăm cu pripeala la început, și apoi, lovindu-ne de obstacole neprevăzute, să abandonăm totul.

Să nu ne grăbim iute, pentru a face



operă şubredă, ci să ne grăbim încet, pentru a face operă sigură şi durabilă.

Călătorul care vrea să ajungă departe, pleacă de dimineaţă şi merge cu paşi normali. Dar merge şi ajunge sigur la ţintă.

Dar călătorul care nu se grăbeşte să plece de dimineaţă, ci, întârziind prea mult, vrea apoi să alerge, riscă să cadă jos de oboseală şi să nu se mai ridice.

Să nu alergăm deloc în această prea importantă chestiune a scoaterii Evreilor din rosturile noastre, ci să mergem încet, cu paşi siguri. Dar să pornim la drum imediat, fără întârziere.

Primul pas sigur, după mine, este începerea punerii în funcţiune a proporţiei etnice, şi la întreprinzători, şi la salariaţi.

La întreprinzători, vom ajunge să obţinem proporţia dorită prin **interzicerea imediată de a se mai înscrie alte firme evreşti**, precum şi prin ajutorul altor măsuri pe care guvernul le va găsi necesare, iar la salariaţi prin obligaţia de a introduce elementele româneşti în toate întreprinderile comerciale şi industriale.

Proporția la salariați să se aplice la fiecare categorie în parte, începând dela cei mai umili servitori, până la cei mai înalți directori.

### **De ce se impune aplicarea proporției etnice.**

Precizez că proporția etnică n'o consider ca un scop final, ci numai ca un mijloc imediat. Neputând îndepărta deodată pe toți Evreii din toate întreprinderile comerciale și industriale, Statul va trebui totuși să înceapă prin a-i scoate din locurile lor. Ei bine, între alte măsuri hotărâte de guvern, cred că aplicarea proporției etnice va da foarte bune roade. Căci proporția o poate aplica după voie, la fiecare fel de întreprindere în parte. Dacă la unele întreprinderi se poate spune, încă dela început, că proporția Evreilor să fie de numai 30, sau 20, sau 10%, față de Români, la altele va fi nevoie, poate, să admitem, în primul an, 50%, pentru ca mai apoi proporția Evreilor să scadă la 40, 30, 20% ș. a. m. d.

Bineînțeles că legea proporției etnice nu va crea drepturi pentru Evrei, adică să între acolo unde n'au fost deloc, ci numai micșorări de drepturi, adică să se scadă numărul lor acolo unde au fost prea mulți. Și scăderea lor se va face până la limita dorită de guvern.

### **Pregătirea elementului românesc.**

Punând în aplicare proporția etnică, toți tinerii Români fără ocupație astăzi, și mai ales toți aceia care vor părăsi studiile în fiecare an, vor găsi imediat locuri libere în toate întreprinderile deținute astăzi de Evrei.

Dacă se va dovedi că, pentru moment, nu sunt atâția Români cât ar fi nevoie, se va da cuvenitele îndrumări pentru imediata lor pregătire, prin mijloacele indicate de împrejurări : sporire de școli, școli speciale, cursuri speciale, etc.

Trebue să se ajungă la rezultatul ca toți tinerii Români, ieșiți de pe băncile școalelor, să găsească imediat ocupație.

Dacă până acum mai toți doreau să ajungă funcționari, sau profesioniști fără clientelă, se vor convinge foarte curând că industria și comerțul sunt ocupațiuni nu numai bănoase, dar foarte necesare pentru întărirea neamului nostru și, în același timp, foarte onorabile.

**Dreptatea românească este permanentă și indiscutabilă.**

Iși vor închipui mulți Evrei — pentru a se amăgi singuri — că mâine, poate, problema lor n'ar mai fi actuală, dacă cumva războiul ar avea sfârșitul dorit de ei. Și în acest caz, al sfârșitului războiului dorit de ei, vor continua să rămână iarăși liniștiți în țara noastră.

Dar rezolvarea problemei lor nu depinde de soarta războiului, ci depinde de conștiința noastră românească, destul de pregătită pentru a nu mai putea admite continuarea stărilor de până acum.

Dreptatea românească este una și aceeași, indiferent de sfârșitul războiului.

De acest lucru trebuie să fie bine convinși Evreii, pentru a nu mai căuta zădărnice să învenineze lucrurile. Să le iasă din cap că, în noua ordine a Europei, vor mai găsi oportun unele popoare să mai încerce să ne impună condițiuni pe care noi nu le-am mai putea accepta.

Căci dreptatea românească este una și aceeași față de toate popoarele din lume.

Guvernul românesc de astăzi, ca și cel de mâine sau de poimâine, trebuie să știe că are nu numai datoria să rezolve cât mai curând această arzătoare problemă, dar că mai are, în spatele său, și întreg poporul românesc, care așteaptă cu nerăbdare să i se facă dreptatea mult așteptată și să i se redea prestigiul grav știrbit până acum.

### **Toate averile din țară sunt averi naționale.**

Avuțiile din țara noastră, fie sub formă colectivă, fie sub formă individuală, aparțin țării.

Așa cum copiii, deși lăsați în grija părinților, aparțin țării, care îi ocrotește cu

legile ei, tot astfel toate averile create de indivizi sau de asociații, deși sunt lăsate în seama creatorilor lor, aparțin de fapt țării. Căci ele, averile, trebuie să se întoarcă, mai curând sau mai târziu, acolo de unde au fost scoase. De aceea țara, cu legile ei, apără de distrugerii orice bun sub orice formă s'ar afla el.

Capitalurile particularilor sunt protejate de lege fiindcă ele îndeplinesc o funcție socială, în folosul întregii colectivități. Statul chiar are obligația să încurajeze inițiativele particulare atâta timp cât ele se dovedesc folositoare progresului colectiv, adică atâta timp cât bogățiile create de ei sunt puse în serviciul țării.

Numai de formă, adică temporar, d-l X. este posesorul unor întreprinderi evaluate, să zicem, la o sută de milioane lei, căci în fond ele sunt ale țării.

Averile Evreilor — capitaluri, întreprinderi, imobile, etc. — sunt tot ale țării. Ele au rămas și mai rămân încă în proprietatea posesorilor lor temporari, cât timp îndeplinesc funcția socială care le-a creat, în țara noastră. Dar Evreii plecând, nu pot

pleca și averile lor, ele trebuind să rămână pe loc, în întregime și în deplină funcțiune, pentru a-și îndeplini și mai departe rolul ce l-au avut până acum, la adăpostul legilor țării.

Deci aceste averi nici nu pot fi distruse de nimeni, așa cum nimeni nu poate omorî pe copii, nici nu pot fi strămutate aiurea.

Toate marile capitaluri ale Evreilor ce vor părăsi țara, am spus că trebuiesc românizate, adică să treacă în proprietatea Românilor.

Dacă, totuși, la plecarea lor, Evreii mai posedă capitaluri, ele trebuiesc să rămână în proprietatea Statului român, care va recunoaște ca proprietate definitivă a foștilor posesori temporari, numai o parte, pe care legea va trebui s'o fixeze.

Dar chiar și acea parte va fi depusă tot aici, într'un cont special, la o Bancă ce va fi indicată, pentru ca, pentru o valoare egală, să iasă din țara noastră mărfuri libere la export.

Procedând astfel, nu se va creia nicio perturbație economică, iar țara nu va cunoaște nicio criză.

### **Să nu fim îngrijorați de golurile lăsate de Evrei.**

Să nu avem nicio teamă că golurile produse prin plecarea Evreilor ne vor crea dificultăți.

Întreprinzătorii evrei fiind înlocuiți prin întreprinzători români, iar capitalurile lor rămânând mai departe în funcția în care sunt angajate, activitatea în țară nu va suferi nicio stânjenire. Transacțiunile comerciale vor continua să aibă același ritm, iar circulația banului va fi aceeași ca și până acum.

În ce privește așa zisa scădere de populație, ea nici nu va exista, căci surplusul de populație românească, provenit din noii născuți, va fi mai mare decât golurile lăsate de Evrei.

La nevoie, se va putea — și chiar ar trebui — să fie aduși în țară Români risipiți prin diferite țări din jurul nostru.



## **Reglementarea vânzărilor imobiliare făcute de către Evrei și de către Români.**

Respectându-se cu strictețe principiul ca toate bunurile Evreilor care plec dela noi să intre în mâinile Românilor etnici, e necesar ca Statul să vină imediat cu o lege, prin care să se interzică Evreilor de a-și vinde imobilele și întreprinderile de orice natură.

Astfel de vânzări ar putea fi admise numai în cazurile când cumpărătorii sunt Români etnici, sau cu aprobare specială în altfel de cazuri, presupunând că acestea ar exista.

De asemeni, să fie interzis și Românilor să facă astfel de vânzări către străini sau minoritari, ci numai către Români etnici.

## **Intărirea conștiinței românești.**

Dacă până acum lucrurile au mers atât de rău, cauza a fost că noi înșine, Români,

avem o mare parte de vină : n'am avut o conștiință românească dezvoltată.

Am vorbit destul despre românism, și am vărsat destule lacrimi pentru românism, dar în fapt am fost prea puțin buni Români, mai ales în chestiunea atât de gravă a Evreilor.

Am spus, însă, că nu este timpul răfuie-lilor, și în orice caz nu mă voi răfui eu cu nimeni aci.

Altceva vreau să spun : dacă până acum n'am fost buni Români, să fim cel puțin de acum încolo.

Să fim Români și în simțire, dar și în fapte.

Să știm să ne devotăm cauzelor românești, să știm să ne sprijinim unii pe alții (nu să ne doborâm ca până acum), și mai ales să știm să muncim cu spor, fiecare în cercul nostru, pentru consolidarea națiunii românești.

Munca sfințește locul, munca ridică pe om, munca îmbogățește și întărește o națiune.

Și, Doamne, cât mai au Românii de muncit de acum încolo !

Este timpul să dăm dovadă că românismul este o forță. Dar dovada s'o dăm nu prin simple cuvinte, oricât de frumoase ar fi ele, ci prin fapte mărețe.

Aceste fapte mărețe nu se realizează însă decât prin stăruință aprigă de zi cu zi, în acțiunea de întărire a neamului nostru, pe toate tărâmurile.

Fiecare Român să fie un luptător neobosit la locul unde se găsește sau la cel pe care și-l va alege.

Numai astfel vom fi mândri de noi înșine și numai astfel vom cuceri definitiv respectul omenirii întregi, mai ales după ce ni s'a făcut nedreptatea care ne-a îndurerat atât de mult, dar care, în același timp, trebuie să ne dea și ambițiunea să ne așezăm temeinic la treabă.

ALTE MANIFESTĂRI  
PENTRU  
ÎNTĂRIREA ȘI RIDICAREA NEAMULUI

După apariția lucrării ÎNTĂRIREA ȘI RIDICAREA NEAMULUI, am ținut, în calitate de secretar al Frontului Renașterii Naționale, câteva cuvântări și am scris câteva articole, din care reiese clar preocuparea mea neîntreruptă de a vedea întărindu-se neamul românesc.

Redau aci, în parte, aceste cuvântări și articole.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În ziua de 3 Decembrie 1939, la Adunarea generală a licențiaților Academii comerciale și industriale A. L. A. C. I., am ținut o cuvântare, al cărei text nu-l am, dar pe care ziarele au rezumat-o astfel :

Intr'adevăr, industria și comerțul nu se găsesc în stăpânirea Românilor. Alacștiile trebuie să le cucerească, după ce-și vor fi făcut o practică. Înlocuirea străinilor trebuie făcută treptat-treptat, pe măsură ce elementele românești vor fi pregătite. Va trebui neapărat adusă legea proporției etnice. (Curentul).



In ziua de 6 Dec. 1939, cu ocazia inaugurării fabrici de pielărie **Frații Matei și Grigore Alexandrescu** :

Sunt unul dintre aceia care doresc cu ardoare ca România să devină o țară puternică printr'o industrie puternică.

In cartea mea „Cum am cucerit vieța“ scriam încă de acum un an :

„A face o fabrică, e o acțiune de folos real și imediat pentru țară. Intr'o fabrică se creiază, se întrebuințează forțe de muncă, se formează specialiști, se aduce spor economiei naționale. O fabrică e o adevărată creație, iar creatorul ei merită toată considerația.

„Toți Românii care au bani și simt cu adevărat românește, au datoria să vină cu contribuția lor, și bănească, și spirituală, la crearea de mari întreprinderi românești, care să asigure Românilor nu numai țara și independența lor economică, dar și prestigiul de mare națiune, la care are tot dreptul.

„Printre marii creatori ai noiei României, ai României întreprinzătoare și producătoare de mari bogății, vor trebui puși la loc de cinste toți Românii care vor ridica miile de fabrici pe întreg cuprinsul țării unificate și întărite, care se va putea întitula cu drept cuvânt: *România Românilor*.

„Toate acestea trebuie să le simțim intens, prin toate fibrele organismului nostru, pentru ca să înțelegem ce mare rol joacă o fabrică, zece, o sută, o mie, zece mii, o sută de mii de fabrici“.

Așa am scris, încă de acum un an, în cartea vieții mele.

Intr'adevăr, domnilor, țara noastră are nevoie nu numai de o agricultură sistematizată, ci și de un comerț înfloritor, și mai ales de o mare industrie, puternică și bogată, care să aducă cetățenilor o mai bună stare economică, iar Statului român venituri mult mai mari ca cele de până acum.

Acestea fiind gândurile mele, este ușor de înțeles cu câtă bucurie am venit să particip la această frumoasă solemnitate...

În ziua de 10 Ianuarie 1940, la solemnitatea inaugurării librăriei românești „Comalaci“.

Oriunde se manifestă o acțiune românească asemănătoare aceleia la care asistăm acum, Frontul Renașterii Naționale se simte dator să fie prezent, pentru a aduce nu numai salutul său de simpatie, dar și imboldul să se meargă cu pași hotărâți pe acest drum al adevăratelor înfăptuiri românești.

Ca secretar al Frontului Renașterii Naționale la categoria industrie și comerț, a fost, deci, pentru mine, nu numai o datorie de îndeplinit, dar mărturisesc, cu sufletul deschis, că m'am simțit și mă simt nespus de bucuros să asist la inaugurarea unei secțiuni comerciale ocupându-se cu comerțul de librărie românească. Și bucuria mea este cu atât mai mare, cu cât această librărie este înființată de către o întreprindere formată din licențiații Academiiilor de Comerț, din sânul cărora cred că au ieșit și vor ieși cei mai convinși și mai puternici luptători pentru întărirea elementului românesc în industrie și comerț.

Asistând la această inaugurare, nu mă gândesc atâta la succesul pe care îl poate avea noua întreprindere, ci mă gândesc la noua mentalitate care se manifestă printre intelectualii Români: aceea de a *da comerțului importanța și atențiunea ce i se cuvin*.

În trecut, profesiunile comerciale au fost considerate ca îndeletniciri de rând și au fost lăsate în seama oamenilor simpli, fără multă învățătură, și a băieților de prăvălie.

Tinerii Români cu învățătură nu râvneau la altceva mai bun decât la slujbe la Stat sau la demnități politice. Se gândeau oamenii să ajungă prefecți, deputați sau miniștri, iar în cel mai rău caz să moară cel puțin pensionari.



Ceea ce nu intra în cadrul politicii și al pensiilor, nu mai prezenta interes.

Aceasta fiind mentalitatea intelectualilor români, ocupațiunile comerciale au rămas desconsiderate și neglijate. Și fiind tratate cu indiferență de către Români, sau lăsate la voia întâmplării, în seama celor lipsiți de cultură și de îndrumare, străinii s'au folosit din plin de această situație extrem de favorabilă spiritului lor de întreprinzători experimentați, și au pus ei mâna pe comerțul cel mare, necultivat de Români.

Cu îngăduința noastră proverbială, completată cu desinteresarea intelectualilor față de pătrunderea din ce în ce mai mare a străinilor în viața noastră economică, am lăsat ca cele mai importante și mai bănoase întreprinderi să rămână inaccesibile Românilor. Iar acum constatăm cu toții, cu durere, că marile bogății ale țării, rezultate din comerț și industrie, nu sunt în mâinile Românilor, cum ar fi trebuit.

*Dacă Românii dețin puterea politică, străinii dețin pe cea economică. Adică Românii se văd astăzi aserviți economicește în propria lor țară.*

Este un adevăr dureros pe care trebuie să avem curajul să-l privim în față, fără nici un fel de ocol. Și având acest curaj, vom avea și curajul să ne gândim la măsurile de îndreptare.

*Nu cu ură, nu cu prigoană contra străinilor,*

*ci cu dreptate pentru Români și cu grijă pentru viitorul neamului nostru.*

Trebue să ne simțim tari pe dreptul nostru. Iar această tărie s'o manifestăm nu prin insulte și prin geamuri sparte, ci printr'o înțeleaptă și hotărâtă politică de Stat, care să înlesnească fiilor de Români pătrunderea în toate întreprinderile comerciale și industriale pentru ca, astfel, ei să se pregătească temeinic pentru cucerirea tuturor posturilor pierdute...

Natural, însă, că, în afară de intervenția Statului, prin politica sa de întărire și ridicare a neamului, trebue să existe și în fiecare dintre noi o *convingere că avem datoria să ne așezăm temeinic la muncă constructivă.*

Trebue, adică, să pătrundem cât mai mult în comerț și industrie, cu dragă inimă și cu deplină încredințare că, făcând astfel, ne ridicăm și pe noi și ridicăm și neamul nostru.

Licențiații Academiiilor Comerciale, întemeind librăria pe care o inaugurăm azi, ne dau o pildă vie că intelectualii încep să aprecieze așa cum se cuvine valoarea unei întreprinderi comerciale, și ne mai dau și o speranță întăritoare că alte exemple vor urma în curând.

Activând astfel pe două fronturi, deoparte Statul, de altă parte inițiativa particulară, putem fi siguri că, în puțini ani, viața economică a României va avea cu totul altă înfățișare decât cea de astăzi.

Atunci nu se va mai vorbi despre Români săraci în țară bogată, ci numai de Români bogați, puternici și mândri.

In **România**, cu data de 15 Febr. 1940, a apărut următorul articol :

### ROMÂNIZAREA INDUSTRIEI ȘI COMERȚULUI

Este un mare bine că, de câțva timp, se discută cu aprindere marea problemă a româ-  
nizării industriei și comerțului. Și cu cât se va  
vorbi mai mult — și mai cu foc — despre  
această problemă, cu atât i se va acorda aten-  
țiunea ce-o merită și se va păși cât mai grab-  
nic la deslegarea ei.

Prin lucrarea **ÎNTĂRIREA ȘI RIDICAREA  
NEAMULUI**, apărută recent, am arătat destul  
de lămurit, cred, că, pentru a putea români-  
za cu adevărat comerțul și industria, este nevoie  
de intervenția Statului, care trebuie să vină cu  
legea proporției etnice.

Fără o politică de Stat, de apărare a elemen-  
tului românesc, nu văd cum pot reuși Românii  
să învingă pe minoritarii și străinii cu mari  
capitaluri, cu bogată experiență și cu neîndu-  
plecată rezistență contra pătrunderii Românilor  
în întreprinderile lor bine fortificate.

Dar iată că apar voci, cu destulă greutate, care spun: Nu e nevoie de nicio intervenție a Statului. Românii să facă bine să lase slujbele, să intre în comerț și industrie și, luându-se la luptă dreaptă cu minoritarii și străinii, să-i învingă și să le ia locul.

Nici că se poate un raționament mai periculos, pentru românism, decât acesta. Dacă ar fi vorba de forțe egale, desigur că nu s'ar putea obiecta nimic îndemnului la luptă liberă. Dar sunt, oare, în luptă, forțe egale? Nu!

Majoritatea capitalului din întreprinderi se găsește în mâinile străinilor și minoritarilor, iar Românii dețin sărăcia și lipsa de pregătire.

E frumos îndemnul pe care îl dai cuiva de a se lua la luptă cu adversarul și de a-l birui. Dar acest îndemn devine o adevărată crimă, voluntară sau involuntară, când îl trimeți cu brațele goale în fața unui adversar înarmat până în dinți.

Cum să se lupte Românii săraci și lipsiți de experiență (oricât de mult suflet ar avea ei), cu adversari bogați, experimentați și exclusiviști?

Dacă soarta nemiloasă va aduce înfrângerea Finlandezilor, cine ar cuteza să spună că ei n'au fost buni luptători și că meritau să fie zdrobiți?

Dacă asști nepăsător la o luptă dintre un flăcău de 21 de ani și un copil de 10 ani, și

vezi pe copil aruncat la pământ, ai putea spune, cu candoare, că așa merita, fiindcă n'a fost în stare să lupte? Și n'ai simți de loc că ești un laș afirmând acest lucru, în loc să te fi dus la timp să sări în ajutorul copilului?

Luptă dreaptă, — da! Dar între forțe egale!

Puneți față 'n față două armate cu număr egal de soldați și la fel înarmați, și lăsați-le să se lupte. Și puneți doi tineri de câte 21 de ani, la fel de robuști, și lăsați-i să se lupte. Lupta, în acest fel, va fi dreaptă. Invingătorii vor fi adevărați învingători, iar învinșii adevărați învinși.

Dar nu un soldat contra zece și nu un copil plâpând contra unui flăcău viguros...

Tot astfel și cu noi, Români. Cu lipsa noastră de capital și de experiență îndestulătoare, nu putem lupta cu succes, prin luptă liberă, contra străinilor și minoritarilor deținători ai marilor întreprinderi comerciale și industriale și protivnici pregătirii reale a elementelor românești.

Ce să facă tinerii Români dornici să devină mari întreprinzători? Să intre (când pot face și aceasta) simpli funcționari cu leafă minusculă, care nu le poate servi la altceva decât la o vieță de azi pe mâine? Așa să cucerească ei marile întreprinderi ce se află astăzi în mâini străine?

Ar însemna să așteptăm la inifinit, pentru

ca, pe ici pe colo, să răsară câte un Român erou, care, sbătându-se ca un disperat și supunându-se la cele mai cumplite privațiuni, să izbutească să pătrundă în cetățile bine apărate ale marilor întreprinderi neromânești. Dar prin asta nu am schimbat deloc situația umilitoare în care se găsesc astăzi Românii, în propria lor țară.

Un elementar simț de dreptate și de necesitate națională cere ca, fără întârziere, Românii să intre în drepturile lor. Starea aceasta de inferioritate provocată de anumite privilegii care tind să se perpetueze, trebuie să înceteze.

Dacă sunt, să zicem, 70% Români și 30% minoritari și străini, să facem ca 70% din bogățiile și întreprinderile țării să intre în stăpânirea Românilor, iar 30% să rămână celorlalți. Iar când lucrurile vor ajunge aci, atunci putem să le spunem tuturor: acum, oameni buni, la luptă dreaptă, pe întrecere!

La această dreaptă repartizare nu putem ajunge decât printr'o politică de Stat. Statul să ia în grija sa această mare problemă națională, legiferând fără întârziere proporția etnică în industrie și comerț.

În baza acestei legi, toți tinerii Români din școlile industriale și comerciale vor fi introduși, vrând-nevrând, în toate întreprinderile deținute de minoritari și străini, pentru a se ajunge la proporția etnică în toate categoriile

de salariați, începând dela cel mai umil slujbaș până la cel mai înalt funcționar.

Tot în baza acestei legi, trebuie pusă ordine la cererile de înscriere de firme noi, pentru ca să se ajungă și aci — și mai cu seamă aci — la proporția etnică.

Numai ajungându-se la această dreaptă repartizare a forțelor economice ale țării, se poate vorbi apoi de luptă dreaptă între Români deo- parte și minoritari și străini de altă parte, și chiar între Români și Români, adică între cei vrednici și cei nevrednici.

Dar mai întâi dreptate și apoi luptă liberă.

Mai întâi naționalism și apoi democratism...

...Dacă vrem să avem o națiune puternică și cu adevărat independentă.

In **România** cu data de 19 Febr. 1940 a a apărut următorul articol :

### ROMÂNII POT FI FOARTE BUNI COMERCIANȚI ȘI INDUSTRIAȘI

Am fi cu desăvârșire nedrepti dacă am mai avea o cât de slabă îndoială asupra marilor calități ale Românilor, care pot fi vrednici să facă orice, deci să fie și foarte buni comercianți și industriași.

Dacă acum constatăm cu durere că multe ramuri comerciale și industriale sunt acaparate

de către străini și minoritari, vina nu trebuie aruncată asupra Românilor, care ar fi stat nepăsători de o parte, ci asupra acelor care nu i-au lăsat să pătrundă înlăuntrul acelor activități înstrăinate, și mai ales asupra Statului Român care, după marele războiu de întregire a neamului, n'a făcut aproape nimic pentru românizarea comerțului și industriei .

În vechiul regat, deși Evreii, având alături de ei pe alți mulți străini cu sau fără pașaport, sprijiniți pe marile capitaluri și marea experiență de care dispun, s'au înfipt din ce în ce mai mult în industrie și comerț, guvernele românești nu s'au grăbit de loc să ia măsuri de apărare națională, stăvilind această acaparare a bogățiilor țării *de către cei care nu sunt și nu pot fi în nici un caz Români.*

Iar acum, că lucrurile au ajuns aci, se cuvine oare să spunem că Românii nu sunt buni comercianți și industriași? Și când să spunem aceasta? după ce am lăsat și lăsăm ca ei să fie copleșiți de capitalurile străinilor și minoritarilor și de dorința lor îndârjită de a-și menține și spori — prin forța ce-o au — privilegiile ce le stau la îndemână cu atâta ușurință!..

Trebue să recunoaștem că Românii s'au dovedit a fi foarte buni comercianți și industriași, acolo unde au putut pătrunde. Și sunt foarte muncitori. Dovada stă în faptul că ei nu fug de cele mai obositoare și mai riscate negoțuri, ca :



băcănia, restaurantul, măcelăria, etc. Și tot ei sunt aceia care, sculați cu noaptea 'n cap, se duc dela 3-4 dimineața cu coșurile goale la piață, pentru ca, mai apoi, cu ele umplute din greu, să colinde prin tot orașul.

Dar în marele comerț și în marea industrie, unde Românii au putut pătrunde, nu găsim atâtea și atâtea exemple vrednice de admirat, care pot fi oricând o fală a românismului ?

De ce să spunem că Românii ar fugi de comerț și industrie ?

Dacă până acum, mulți dădeau buzna după slujbe la Stat, de vină a fost nenorocita mentalitate a vechilor partide politice (răposate astăzi), care, în loc să îndrumeze pe tineri spre comerț și industrie, îi chema spre politică și le făgăduia slujbe !

Nu poporul a fost de vină, ci politicianismul românesc care a lăsat să se înstrăineze cele mai bogate ramuri de activitate ale țării. Din cauza lui, a acelui răposat politicianism (fie-i țărâna ușoară!), munca grea, plină de riscuri, dar și de succese, n'a fost prețuită cum se cuvine, ba a fost hulită.

Un negustor era privit (precum, vai! mai privesc unii și astăzi) ca un om căruia nu i se cuvine prea multă atențiune, fiindcă este... negustor!... Dar era mare scofală să fii funcționar !...

Ei bine, s'a isprăvit și cu vechiul politica-

nism, și cu vechea mentalitate. Comerțul și industria devin acum cele mai importante ramuri de activitate, căci prin ele circulă marea bogăție a țării. Dacă până acum aceste importante ramuri au fost lăsate în seama străinilor și a minoritarilor, acum trebuie să le preia Românii, cel puțin în proporția numărului lor cel mare.

Dar pentru aceasta este nevoie de urgenta intervenție a Statului. Statul a greșit până acum, Statul să repare de acum înainte.

Unde au greșit vechile partide politice, este o datorie de căpetenie a Frontului Renașterii Naționale să repare.

Românii sunt foarte buni comercianți și industriași, dar ei singuri, individual, nu mai pot lupta acum, cu succes, împotriva puternicelor capitaluri și îndelungatei pregătiri a străinilor și minoritarilor, ci este nevoie de legiferarea proporției etnice în industrie și comerț, ca și, de altfel, în toate profesiunile.

În ziua de 9 Iunie 1940 am ținut o cuvântare la întrunirea Frontului Renașterii Naționale din coloarea de Verde, și din care cuvântare extrag :

Tăria noastră o vom realiza când, adunați cu toții în Front, vom da țării un organism politic

puternic, cu care să poată ține piept tuturor primejdilor, fie lăuntrice, fie venite dinafară.

În vremurile de mari frământări prin care trece astăzi întreaga omenire, când unele credințe se năruiesc și multe greșeli se văd scump plătite, toate privirile noastre, toată grija noastră și tot avântul nostru, sunt îndreptate asupra națiunii. Națiunea este o realitate vie și permanentă, și ei îi închinăm tot sufletul nostru. Ideea de națiune stă la baza tuturor gândurilor și tuturor faptelor noastre. Pentru națiune suntem oricând gata să facem toate sacrificiile ce ni se cer, mergând până la jertfirea propriei noastre vieți. Căci dreptul la viață îl au numai acele popoare care știu să moară.

Atâta timp cât în Europa popoarele vor fi despărțite prin frontiere și prin țeluri diferite, ce nu se pot împăca unele cu altele, — ba, din contră, se amenință unele pe altele — ele nu pot continua să trăiască și să progreseze decât sprijinindu-se pe propria lor forță națională...

...Neamul nostru românesc trebuie să fie tare și să rămână tare printr'un naționalism puternic, dar conștient și ordonat. Nu vorbe de paradă, și nu manifestări sgomotoase și sterile, ci acțiuni de zi cu zi pentru întărirea și ridicarea națiunii noastre...

In ziua de 16 Iunie 1940 am ținut o altă cuvântare la întrunirea F. R. N. din coloa-re-a de Galben, din care extrag :

...Voiesc să fac anumite constatări cu totul obiective, din care noi, Românii, să tragem în-vățămintele extrem de folositoare .

Francezii, bunăoară, n'au avut destule avi-oane, cu care să poată înfrunta avioanele ger-mane.

Dar de ce n'au avut ei destule avioane ?

Specialiștii vor găsi fel de fel de explicațiuni.

Pentru mine, însă, care nu sunt specialist, nu există decât o singură explicație, și anume : slăbirea sentimentului național la Francezi...

In vreme ce vecinii lor dela răsărit, Germa-nii, făceau eforturi gigantice pentru înarmare, Francezii se măcinau în lupte politice interne, cu dese schimbări de guverne, ba, după cum știți și d-voastră, având și un prim-ministru evreu, care, fără îndoială, nu putea fi deloc un convins naționalist francez...

Intre ceea ce s'a petrecut în Franța și ce s'a petrecut și se petrece la noi, sunt multe puncte de asemănare.

Astfel, până acum un an și jumătate, Româ-nia semăna cu Franța în ceea ce privește lup-tele politice dintre partide, și mai semăna cu Franța în ce privește pătrunderea elementelor

străine în presă și în profesiunile intelectuale.

Dar, mai mult decât în Franța, la noi a existat și există un dezechilibru în posedarea forțelor economice ale țării. În aceste forțe economice, Românii se află în inferioritate față de străini și de minoritari. Există anumite întreprinderi comerciale și industriale în care Românii sunt de-a-dreptul copleșiți, ca și când ar fi minoritari în țara lor...

...Trebue să recunoaștem deschis, în toată sinceritatea, că, dacă Germanii reprezintă astăzi o forță aproape de neînvins, aceasta se datorește puternicei lor conștiințe naționale, cu care au făcut minuni...

...Dacă dezechilibrul înarmărilor din lumea largă a dus la războiu, dezechilibrul forțelor economice din țara noastră, dacă s'ar menține mai departe, ar avea drept consecință nu numai o continuă îndurerare a conștiințelor românești, dar și o gravă slăbire a încrederii în forțele noastre creatoare și în noi înșine.

Dezechilibrul de forțe de până acum nu numai că a îngăduit bunăoară multor Evrei să se ridice deasupra noastră, cu ajutorul banului ce l-au avut la dispoziție, dar le-a dat curajul să se așeze și în calea noastră și să ne pună piedeci în dezvoltarea noastră legitimă...

Acesta este marele și gravul nostru dezechilibru și pe care trebue să-l înlăturăm cât mai repede posibil.

Vremurile de grele încercări prin care trece astăzi întreaga omenire, ne arată lămurit pe ce cale trebuie să mergem. Este calea promovării energiilor naționale, este calea întăririi și înălțării neamului nostru românesc...

Am așteptat în liniște și vom mai aștepta tot în liniște. Trebuie să avem deplină încredere în guvernul țării, cel de azi sau cel de mâine, așa precum trebuie să avem deplină încredere în viitorul neamului nostru...

## ÎNCHEIERE

Parte din gândurile cuprinse în aceste pagini se găsesc și în lucrarea **ÎNTĂRIREA ȘI RIDICAREA NEAMULUI**, dar cele mai multe idei de acolo nu sunt cuprinse aci.

Cititorul care dorește să cunoască toate gândurile mele asupra ridicării neamului românesc, va trebui neapărat să aibe la îndemână ambele lucrări.

Oricât de puține lucruri aş fi spus eu în filele de față, se desprind totuși următoarele idei :

1. Scoaterea Evreilor din industrie și comerț să se facă prin legiferarea proporției etnice, și care trebuie să se aplice imediat.

2. Interzicerea imediată de a se mai primi înscrieri de firme noi evreești.

3. *Plecarea Evreilor din țară să se facă treptat.*

4. *Evreii trebuie să înțeleagă și ei că nu mai pot șede la noi.*

5. *Toate întreprinderile evreești să fie românizate, interzicându-se expres prin lege ca firmele lor să treacă în posesia străinilor sau minoritarilor.*

6. *Toate averile aparținând Evreilor care vor pleca din țară, vor trebui să rămână la noi, ca un bun național, afară de o cotă ce le va fi recunoscută prin lege.*

7. *Să nu mai fie admise vânzările de imobile dintre Evrei și alți cetățeni, în afară de Români etnici.*

*Aceeași interdicție să se pună și Românilor : să vândă numai Românilor etnici.*

8. *Să se înlesnească colonizarea țării cu Români aduși de peste granițe.*

9. *Intărirea conștiinței românești.*

Negreșit că nu întreaga problemă evreească este pusă în această mică lucrare. Asupra ei se vor mai scrie multe pagini de carte și multe, foarte multe, articole de ziar. Căci ea nu va fi părăsită până nu va fi definitiv pusă la punct.



## S U M A R :

### PROBLEMA EVREEASCĂ

	Pag.
Introducere . . . . .	7
Se recunoaște oficial gravitatea problemei evreiești . . . . .	9
Toate guvernele din trecut au fost vino- vate . . . . .	10
Sub guvernul Partidului Națiunii . . . . .	12
Ce vor face Evreii ? . . . . .	14
Ce vor face Românii . . . . .	15
Cum vom rezolva problema evreească . . . . .	17
Evreii din România sunt prea numeroși . . . . .	18
Evreii dețin o mare parte din industria și comerțul țării . . . . .	21
Să evităm perturbările economice . . . . .	23
Legiferarea proporției etnice . . . . .	24
De ce se impune aplicarea proporției etnice . . . . .	28
Pregătirea elementului românesc . . . . .	29
Dreptatea românească este permanentă și indiscutabilă . . . . .	30
Toate averile din țară sunt averi națio- nale . . . . .	31
Să nu fim îngrijorați de golurile lăsate de Evrei . . . . .	34
Reglementarea vânzărilor imobiliare fă- cute de către Evrei și de către Ro- mâni . . . . .	35
Intărirea conștiinței românești . . . . .	35



## ALTE MANIFESTĂRI PENTRU INTĂRIREA ȘI RIDICAREA NEAMULUI

Cuvântare la adunarea generală a licențiaților Acad. Comerciale și Industriale . . . . .	41
Cuvântare la inaugurarea fabricii de pielărie frații Matei și Grigore Alexandrescu . . . . .	42
Cuvântare la inaugurarea Librăriei românești „Comalaci” . . . . .	43
Românizarea Industriei și Comerțului . . . . .	47
Românii pot fi foarte buni comercianți și industriași . . . . .	51
Cuvântare la întrunirea F. R. N. din culoarea de Verde . . . . .	54
Cuvântare la întrunirea F. R. N. din culoarea de Galben . . . . .	56
Incheiere . . . . .	59